

vedkommende Ministers Disposition, stiller de Paagjældende, som skulle nyde godt af disse Summer, paa en Maade, som jeg, i det Mindste for en Deel, ikke kan ansee for helbig. Men uden Hensyn dertil forekommer det mig, at man for Diebliffet, og medens der endnu blandt de Paagjældende findes en heel Deel, der ere at betragte som kongelige og pensionsberettigede Embedsmænd og have deres fast bestemte Gage, ibetmindste for disse Vedkommende, ikke godt kan stille Midlerne under vedkommende Ministers Raadighed, saaledes, at det er overladt til ham, hvorvidt og paa hvilken Maade han vil benytte de Tillægssummer, der fremkomme ved Sæbbereregningen. Jeg maa derhos gjentage den Indvending, jeg ved forrige Behandling tillod mig angaaende Omsetningsforholdet, idet der er bestemt, at $\frac{1}{2}$ omsættes til Sæb efter § 5, uagtet der blandt vedkommende Personer, navnlig ogsaa blandt dem af disse, der for Diebliffet staae som fast ansatte kongelige Embedsmænd, netop findes en stor Deel med lav Gage, som synes at kunne have et billigt Krav paa at faae den samme Indtægtsforbedring gjennem Sæbbereregningen som de høiere Gagerede. Til disse Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig, idet jeg gjentager, at dersom jeg ikke kan blive overbevist om, at jeg gaar ud fra aldeles feilagtige Forudsætninger, kan jeg ikke give min Stemme til denne Paragraph.

Lüttichau: De Forhøielse, som ere foreslaaede i Gageringen af de Embeds- og Bestillingsmænd, der ere omtalte i §§ 2 og 3 ere vistnok ikke af det Omfang eller den Betydning, at det i og for sig kan bewirke nogen sær Betænkelse. Naar jeg desuagtet skal fremkomme med en Erindring derimod, er det af et andet Hensyn. Det vil nemlig erindres, at de Lønningssatser, som ere opstillede i det oprindelige Udkast, ere Resultatet af en nøie Undersøgelse af flere Embedsmænd under de forskjellige Ministerier, og man kan vist med Sikkerhed antage, at disse Mænd have haft tilstrækkelig Indsigt og Interesse til at bestemme og opgive, hvad der var nødvendigt for, at Gagerne kom til at staae i et rigtigt Forhold til hverandre. I dette Udkast har man nu paa et andet Sted

foreslaaet store, gennemgribende Forandringer, som ikke berøre enkelte Gagebestemmelser, men ere gennemgaaende for alle disse Gagers Størrelse. Naar man antager, at Udkastet har været bygget paa rigtige Principer og er forfattet efter nøiagtige Undersøgelser, troer jeg, at man skal være varsom med at foretage Forandringer deri, og de Forandringer, som ere foretagne paa et andet Sted, ere forholdsviis af samme Betydning og Omfang for næsten alle de Embedsmænd, som her omhandles. Jeg maa gjentage, at de Forøgelser, som her ere foreslaaede, vist ikke ere af stor Betydning, men jeg troer, at man gjør Brud paa et Princip ved at vedtage disse Forandringer, og derfor agter jeg at stemme derimod. Forsaavidt som det er blevet anført, at der var en særlig Grund tilstede for disse Forhøielse, fordi Vedkommende havde Vanskelighed ved at komme frem i selve Ministerierne, da de sædvanlig maatte blive i den Stilling, hvori de engang vare, troer jeg ikke, at det forholder sig ganske saaledes; men ialtfald er der mange andre Embedsmænd i Ministerierne, hvorefter det Samme kunde siges.

Rosenørn: Den høitærede sidste Talers Ytringer give mig Anledning til at beklage, at jeg, da jeg forrige Gang havde Ordet, glemte at henvende Opmærksomheden paa, at den Forandring, som er foreslaaet, stemmer fuldkommen med det af Regjeringen foreslagte Lovudkast, som i § 2 Lit. c., sidste Punktum, har den Bestemmelse: „For 8 Revisorer under Revisionsdepartementet, samt for en Revisor i Udskrivningsvæsenets Revisionscontoir bestemmes Gagen til 700 Rd. aarlig, hvorhos der tilstaaes disse Embedsmænd et Tillæg af 200 Rd. for hver 5 Mars Tjeneste; dog at Gagen ikke overstiger 1500 Rd.“ Hvorfor vi ikke ere gaaede til 1500 Rd., har sin Grund i, at man ikke vilde foreslaae en Forhøielse, som ikke stod i et passende Forhold til de Medsættelser, som have fundet Sted. Jeg antager, at Grunden til, at Regjeringen har foreslaaet, at Revisorerne skulde stilles paa en anden Maade end Fuldmægtige og Expeditionsskriverer, vistnok har været den Betragtning, som jeg før omtalte, at Revisorerne havde en mindre Afgang til